

Κερδαμον 5.

A

Verum an sibi quisquam ipsi esse amicus queat veltigationem vberioorem requirit. Nonnullis enim videtur, sibi quisque amicus esse maxime: qui eodem vtentes canone, amicitias erga alios etiam iudicant: verum secundum rationes, iuxtaque ea, quae amicis censentur inexistere, partim repugnant, partim vero similia esse videntur. Quodam modo enim iuxta analogiam hae amicitia est, simpliciter vero nequaquam: eo quod amari, ac amare in disiunctis duobus consistat iuxta quae magis hic sibi amicus est, velut in continente, & in incontinente dictum est, qui idem volens, nolensque agit, quando partes aliquo ad se inuicem pacto habent. Ac rationem habent hae omnia eadem, num qui sibi amicus est, etiam inimicus sit, aut iniuria num se quispiam afficiat. Quae omnia in duobus disiunctim considerantur.

C Aut enim anima duplex quidpiam est, aut haec disiuncta non consistent: verum ab habitudine erga se ipsum pendet, vel etiam reliqui amandi modi determinati, iuxta quos, rationes exquirere has solemus. Videtur enim amicus esse, qui aliqui, vel vere bona, vel quae arbitretur bona, alij euenire cupiat, non sui, sed alterius gratia

D

Alio vero modo, quo conuiuere optat ob ipsam conuersionem tantum, non ob aliud quidpiam, veluti patres liberis quidem bona optant, sed aliis conuiuunt tamen: quae inter se inuicem omnia pugnant. Ille enim si non quod sibi, hic autem si non quod est. Alij vero conuiuendi desiderium non ad amore referunt. Cui dolere quoque dolenti, non ob aliud quidpiam nos dilectione vocabimus. Solent enim serui ita erga domum nos condolere, qui aegrotantes plerumque sunt morosiores, non ob ipsos quidem, & vero affectu, velut matres solent liberis, & aues nonnullae vna cum euentibus similiter dolore affigi. Amicus enim non solum amico coadolere vel maxime studet, sed simili etiam conturbatione affici, veluti simul cum sitiente fire: alioqui enim non fuerit coniunctissimus. Eadem quoque in gaudentio ratio: amicitia enim est, non ob aliud quidpiam sed ipsum tantum gaudere. Praeterea, eiusmodi de amicitia dicuntur, vt aequalitas quaedam sit amoris nec vna tantum amicitia iungantur veri amici, sed cuncta hae simul conferantur in vnum: bona enim cupit alteri verus amicus. Quemadmodum & nemo sibi ipsi ob

Περί τῶν αὐτῶν αὐτῶν φίλων ἢ μὴ, πολλῶν ἔχει ὁπίσθεν. Ἐδοκεῖ γὰρ οἱ οἷος μάλιστα ἔκαστος αὐτὸς αὐτῶν φίλος εἶναι καὶ τοῦτο χρῆσθαι κέρων, κινῶσι τὴν ποσὸς τοῦ ἄλλοις φιλεῖν. καὶ δὲ τῶν λόγων, καὶ τὰ ἐδοκούθη ὑποαρχῶν τοῖς φίλοις, τὰ μὲν ὑπεναντιοῦται, τὰ δὲ ὁμοίως φαίνεται ὄντα. ἔστι γὰρ πως κατὰ ἀναλογία αὐτῆ ἢ φιλία, ἀπλῶς δὲ οὐκ ἐν ἑαυτῷ τῷ διηρημένους τὸ φιλεῖσθαι καὶ φιλεῖν. δὲ ἂν πολλοὶ οὖν αὐτῶν φίλος ὅτι τῶ ἀκρατοῦς καὶ ἰσχυρατοῦς, εἰρηται πῶς ἐκὼν ἢ ἀκῶν, τῶ τὰ μέρη ἔχον πως ποσὸς ἀλλήλων τὰ τῶ ψυχῆς καὶ ὁμοίον τὰ τῶ αὐτῶν πῶτα, εἰ φίλος αὐτὸς αὐτῶν καὶ ἔχθρος, καὶ εἰ ἀδικεῖ τις αὐτὸς αὐτῶν. ἴπαντα γὰρ ἐν ἑαυτῶν τῶ καὶ διηρημένους. ἢ ὅτι ἑαυτῶς, καὶ ἢ ψυχῆ ὑποαρχῶν πως ταῦτα ἢ δὲ εἰσπραξίαν, ἔχει ὑπὲρ αὐτῶν ποσὸς αὐτῶν ἔξωτος, ὡς οἱ λοιποὶ ἔσονται τῶ φιλεῖν διωραστοῦσι, καὶ οὐκ ἐν τοῖς λόγοις ὅτι ποσὸν εἰώθαμεν. δοκεῖ γὰρ φίλος εἶναι, ὁ βυκόλμος πῶ τὰ γὰρ δὲ, ὅσα οὐκ ἔγρα δὲ, μὴ δὲ αὐτῶν, ἀλλ' ἐκείνους ἐνεκεν. ἄλλον ὅτι ἔσονται ὅτι τῶ βλάττει δὲ ἐκείνους, καὶ μὴ δὲ αὐτῶν, καὶ εἰ μὴ δὲ αὐτῶν τὰ γὰρ δὲ, μὴ τῶ

δὲ ἔχει μάλιστα φιλεῖν. δὲ οὐ δὲ ἔσονται ὅτι συζῆν αἰρεται δὲ αὐτῶν ἢ ὁμοίαν, καὶ μὴ δὲ ἔτερον π. ὅτι οἱ πατέρες, τὸ ὑπὲρ τῶ τοῖς τέκνοις, συζῆσι δὲ ἔτεροις. μάλιστα δὲ ταῦτα πῶτα ποσὸς ἀλλήλων. ὡς γὰρ αὐτῶν τῶ ἑαυτῶν, ὅ δὲ αὐτῶν τῶ ἔσονται, οἱ δὲ τὸ συζῆν ἢ οὐκ ὄντα φιλεῖσθαι. ἔπ τῶ ἀλγούσι σωματικῶν μὴ δὲ ἔτερον π, ἀγὰ τὰν ζήσονται ὅτι οἱ δουλοὶ ποσὸς τοῦ δεσπότας, ὅτι χαλεποὶ, ἀλγούσι τῶ, δὲ οὐ δὲ αὐτῶν, ὡς πῶ αὐτῶν τοῖς τέκνοις, καὶ οἱ σωμαθίνοντες ὄντες. βούλεται γὰρ μάλιστα τε οὐ μόνον συλλυπηθῆσαι ὁ φίλος τῶ φίλῳ, ἀλλὰ καὶ τῶ αὐτῶν λύπῳ. δὲ διφώνησι σωμαθικῶν, εἰ ἐνεδύχεται, ὅτι μὴ ἰσχυρατα. ὁ δὲ αὐτῶν λόγος καὶ ὅτι τῶ χείρει μὴ δὲ ἔτερον π, ἀλλὰ δὲ ἐκείνους ὅτι χείρει, φιλικῶν. ἔπ τὰ τοῖς δὲ λέγει πῶ εἰ φιλίας, ὡς ἰσότης φιλότιος, καὶ μὴ μίαν φιλεῖν εἶναι τοῦ ἀμειβῶν φίλοις. ἀπαντα ταῦτα ἔπαναφῆρεται ποσὸς τῶ ἑνα. καὶ γὰρ ἐκείνους τὰ γὰρ δὲ αὐτῶν τῶ τῶ ἔσονται. εἰ δὲ γὰρ αὐτῶν αὐτῶν